

zda, třeba žalobkyně jest přidržována v trestní vazbě, náklady trestního řízení jsou či nejsou jedinou potřebou, kterou musí ukojiti. Jinak, pokud totiž stěžovatelka navrhuje změnu napadeného usnesení v ten způsob, by bylo obnoveno usnesení prvního soudu, není dovolací rekurs opodstatněn. Ve směru tom lze odkázati na podstatně správné odůvodnění napadeného usnesení, s nímž by nebylo lze souhlasiti jen v tom, že útraty výkonu trestu jsou jeho součástí. Ale všim právem poukazuje rekursní soud k §u 389 třetí odstavce tr. ř., jenž výslovně stanoví, koho stíhá povinnost hraditi tyto útraty, a, že povinnost tato nestíhá osoby, jimž podle zákona nebo z převzaté povinnosti starati se jest o výživu odsouzeného. Nebylo proto dovolacímu rekursu, pokud jest přípustným, vyhověno, jinak byl jako nepřipustný odmítnut.

Čís. 7005.

Odhad k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Soud, jenž byl dožádán vyměřovacím úřadem za odhad, není oprávněn odmítnouti návrh, by určil obecnou hodnotu ke dni zcizení, jen proto, že byla zcizovací cena uznána úpadkovým i poručenským soudem za přiměřenou a schválena.

Při určení obecné ceny není soud vázán posudkem znalců, nýbrž jest na něm, by sám stanovil obecnou cenu.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1927, R I 316/27.)

K návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky určil soud první stolice zcizovací hodnotu nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty. Rekursní soud odmítl určit obecnou hodnotu ke dni zcizení a uložil navrhovateli útraty vzniklé odhadem k tomuto dni. Důvody: Stížnost jest odůvodněna co do určení ceny zcizovací. K tomu bodu jsou tu co do kupních smluv tedy i co do ujednaných kupních cen právoplatná schvalující usnesení soudu úpadkového a poručenského, na která jest soud vázán podle §§ 9, 11, 18 nesp. říz. po případě § 425 c. ř. s. Soudu jest tedy již zákonem zabráněno, by změnil právoplatné soudní rozhodnutí, a není soud ani jinak oprávněn přezkoumávati právoplatná rozhodnutí úřadů správních co do jejich hmotného obsahu (§ 1 nesp. říz.), což působí také obráceně pro úřady správní, poněvadž by jinak byla úřední rozhodnutí bezvýznamná. Úvaze poskytnuté navrhovateli v § 9 (1) vl. nař. jest zajisté rozuměti jen tak, že ji lze použiti jen tehdy, pokud jí neodporuje právoplatné rozhodnutí jiného úřadu k tomu příslušného o témž předmětu. Proto byla žádost navrhovatelova o soudní určení ceny zcizovací nepřipustná a musila býti ke stížnosti odpůrců návrhu odmítnuta.

Nejvyšší soud zrušil usnesení rekursního soudu a vrátil mu věc k novému rozhodnutí.

D ů v o d y:

Jde o určení obecné hodnoty nemovitostí ke dni zcizení, totiž 11. května a 8. června 1923, a o rozhodnutí, kdo má platiti druhou polovici odhadních útrat. Rekursní soud odmítl určití obecnou hodnotu ku dni zcizení, a uložil útraty vzniklé odhadem k tomuto dni navrhovateli, poněvadž zcizovací cena 278.000 Kč byla uznána jednak úpadkovým, jednak poručenským soudem za přiměřenou a schválena, čímž prý jest soud provádějící odhad vázán. Rekursnímu soudu nelze přisvědčiti. Přehlíží, že jak vyměření dávky z přírůstku hodnoty, tak rozhodnutí podle §u 9 dávkového řádu, zda se má při stanovení přírůstku hodnoty vycházeti ze zcizovací ceny, či z obecné hodnoty nemovitosti v čase zcizení, jest vyhrazeno samosprávným úřadům, a že úkolem soudu jest jenom, provésti navrhovaný odhad. Jako může býti jenom stížností k nadřízeným samosprávným úřadům napadáno rozhodnutí vyměřujícího úřadu, že má býti za základ vyměření dávky vzata nikoliv skutečná trhová cena, nýbrž obecná hodnota nemovitosti, tak jest i návrh, by soud určití obecnou hodnotu odhadem, vnitřní věci samosprávných úřadů, jež nepodléhá soudnímu přezkumu. Návrhem jest soud tak dlouho vázán, dokud nebude odvolán. Dále nemohla rozhodnutí úpadkového a poručenského soudu podle zásad §u 411 c. s. ř. a §u 18 nesp. říz. nabýti proti navrhovateli právní moci a býti mu na újmu, neboť nebral na oněch řízeních účast. Konečně sluší rozeznávat mezi přiměřenou zcizovací (trhovou) cenou a obecnou hodnotou, poněvadž se mohou, ale nemusí rovnati. Jmenovitě mohla vedlejší ustanovení smlouvy, jakými byly podmínky, že kupitel zaplatí ze svého dávku z přírůstku hodnoty a že převezme knihovně váznoucí rentu v ceně 33.000 Kč, způsobiti, že se přiměřená trhová cena proti obecné hodnotě podstatně snížila. Zemský inspektorát stěžuje si proto právem, že byl návrh na určení obecné ceny v čase zcizení odmítnut. Usnesení rekursního soudu musilo býti zrušeno a jemu uloženo, by rozhodl o rekursu odpůrců do výše obecné ceny určené prvním soudem. Při tom nebude ovšem rekursní soud vázán posudkem znalců, nýbrž bude na něm, by podle §u 272 c. ř. s., jenž mocí §u 272 nesp. říz. platí i pro odhady nesporného řízení, a podle §u 30 odh. řádu z 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. obecnou cenu sám stanovil, přihlížeje pečlivě ke všem výsledkům jednání, tedy také ke skutečně docílené trhové ceně. Výrok o polovici odhadních útrat, připadajících na určení obecné ceny ke dni zcizení, bude podle §u 17 dávkového řádu záviseti od jejího poměru ke zcizovací hodnotě, kterou odpůrci přiznali zemskému inspektorátu.

Čís. 7006.

Do usnesení sborového soudu druhé stolice jako soudu rekursního, jímž byla zamítnuta námitka věcné nepřislušnosti dovolaného soudu první stolice jako soudu obecného, jest dovolací rekurs nepřipustným.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1927, R I 335/27.)